

“JUDAS” De leugenkroniek van Astrid Holleeder (2)

Was broer Wim dan toch niet zo'n goede 'geheim agent'? Misschien niet, maar eigenlijk denk ik dat Astrid naar teveel maffiafilms heeft gekeken en/of dat genre boeken heeft gelezen!

Nu even over Johan 'de Hakkelaar' Verhoek. Kon die haar dan niet beschermen tegen het 'monster' Holleeder? Wat ik ook niet begrijp, al die tijd dat Wim vastzat, hoe ging het dan? Fluisterden de dames dan ook met elkaar? Hoe ging dat dan? Ze hoefden geen angst te hebben, maar waren toch bang? Sprak Astrid met Johan Verhoek over de liquidaties die Wim had laten uitvoeren en gaf Verhoek dan advies als ervaringsdeskundige? Sprak Verhoek dan wel over de liquidaties die 'hijzelf' had laten uitvoeren? En als dat zo was, hoe stond Astrid, als strafrechtadvocate, daar dan tegenover?

Astrid geeft overigens wel een perfect staaltje weg van de manier waarop zij hun communicatie voerden tijdens de overdracht van de panden op de Achtergracht in Alkmaar en waarschijnlijk ook over de verdeling van de erfenis na de dood van Cor. Kijk hier nog eens naar:

“De woorden die wij uitspreken zijn slechts om justitie te misleiden, om ons verhaal op de tap te laten komen. Ook elk telefonisch contact. Omdat we weten dat de kans groot is dat wij getapt worden, wordt dit opsporingsmiddel alleen maar gebruikt om ontkenningen en gebrek aan betrokkenheid vast te laten leggen door justitie.

Precies wat Astrid weer doet met haar nieuwe boek 'Dagboek van een getuige'. Vastleggen wat je goed uitkomt, weer eisen gaan stellen en doorgaan met de slachtofferrol. Waar ze het in dat boek niet over heeft is hoe ze zichzelf beschermt. Wel heb ik haar zien rijden in een gepantserde auto van Johan Verhoek. Heeft Verhoek dan geen kogelwerende vesten voor hen? Of weten ze zelf ook wel dat die niet nodig zijn?

Hoe komt het toch dat ik Gerard steeds mis in het hele verhaal? Een paar 'episodes' terug, vertelde Astrid nog dat Wim al vroeg het huis uit was en daar niet meer kwam. Hoe terroriseerde hij hen dan? Was het niet Astrid die haar moeder terroriseerde en zelfs in de kast opsloot?

Op het eind van deze episode doet zij het voorkomen dat zij van Peter de Vries veel te grote en ouderwetse opnameapparatuur gekregen zou hebben. Volgens haar werkte dat niet en moest zij op zoek naar andere opname apparatuur.

Ouderwetse apparatuur van Peter de Vries, die zo begaan was met haar lot? Is dat dan dezelfde 'Peter' die Joran van der Sloot erin liet tuinen met de meest moderne beeld- en geluidsapparatuur? Is dat niet wat ongeloofwaardig Astrid? Peter was er vanaf het eerste

moment bij betrokken en nu probeer je hem te verschonen? Waarom? Moet zijn dubieuze rol verborgen blijven?

Vanaf Astrids dertiende jaar was Wim al het huis uit. Nergens ben ik nog tegengekomen dat Wim haar terroriseerde, integendeel, alleen lieve dingen. *Wanneer heeft hij haar dan steeds geslagen?*

Jaap Witzenhausen

Hier laat Astrid nog eens goed zien hoe zij met haar moeder omgaat:

“Nee, jij hebt het goed gedaan!” schreeuwde ik tegen mijn moeder. “Jij bent je hele leven door het huis gemept. Je hebt vier emotioneel gehandicapte kinderen afgeleverd en nu ga je mij vertellen hoe ik mijn kind moet opvoeden? Dacht het niet! Jij bent de laatste die mij kan vertellen wat ik moet doen.”

Dan gaat ze door met te vertellen dat ze bij ieder contact met Wim gespannen was omdat hij haar bedreigde. *En zij was zo meegaand? Nog steeds niet gelezen dat hij haar mishandelde!*

Hier is Astrid zelf haar man Jaap Witzenhausen zwaar aan het bedreigen. Ze gooit hem in het zwembad en als hij eruit wil klimmen trapt ze steeds zijn vingers los van de rand van het zwembad.

Dan pakt ze het grootste en scherpste mes uit het messenblok, zwaait het mes in zijn richting en vraagt hem: “Wil je er nog steeds uit?”

Typisch hoe ze haar eigen gedrag kan nuanceren. Als Wim iets zegt dan schreeuwt hij, maar als ze zelf doodsb bedreigingen uit, dan 'vraagt' ze iets. Zag Jaap Witzenhausen dat ook zo?

Gelukkig kwam hun dochttertje 'Miljuschka' eraan die vroeg wat zij aan het doen was. Nu haar kind erbij was kon ze niet verder gaan met wat ze van plan was en vertelt in haar eigen woorden:

“Kom er maar uit” zei ik tegen Jaap. “Ik zal je niets doen. Dat kan ik Mil niet aandoen.”

Kreeg dat kind geen trauma, nu ze had gezien dat haar moeder haar vader met de dood bedreigde? Nu we het toch hebben over de bedreigingen, tot nu toe is 'de angstige zus' Astrid enige die ik iemand met de dood zie bedreigen!

In de tijd met Jaap Witzenhausen, had Astrid ook al een gesprek opgenomen met één van Jaaps minnaressen. Astrid sprak met haar af en nam het gesprek heimelijk op. Kennelijk had ze toen al de beschikking over goede opnameapparatuur? Hoe strookt dat dan met het verhaal over Peter?

Bo

De situatie en het weggeven van 'Bo' heb ik al beschreven in het gerechtelijk stuk. Ik schreef daarin dat het totale leugens zijn en Astrid juist de grote animator was achter het uit huis plaatsen van Bo.

En ja hoor, Astrid ging alles regelen, alleen legt ze hiervoor de schuld bij Cor.

Lees wat haar moeder hierover zegt:

“Haar eigen kind weg doen? Is dat wat je zegt? Zijn jullie wel goed bij je hoofd? Je eigen kind? Omdat ze er anders uitziet? Jullie moesten je schamen dat je alleen zo denkt!”

En dan krijgt Wim weer de schuld. Hij zegt volgens Astrid, dat Cor het zo besloten heeft.

Niemand anders dan Astrid heeft dit zo gepland en uitgevoerd. Zij verbood Sonja naar het ziekenhuis te gaan. Cor wist niet eens dat ze haar weg gingen brengen naar een adoptiegezin.

Die schuld neemt Astrid niet op zich. Nu krijgt Sonja de 'zwarte piet' toebedeeld.

“Dus Cor weet het niet?” vroeg ik. Met “Hij hoeft niet alles te weten. Het is ook mijn kind, hè. Ik heb haar negen maanden onder mijn hart gedragen!” snoerde ze mij de mond.

En Cor? Die ging vanaf dat moment steeds meer drinken. Is dat vreemd?

Advocate

Astrid Holleeder studeerde in 1995 af. Op voorspraak van Wim wilde Bram Moszkowicz haar patroon zijn. Wat blijkt verder nog uit deze episode?

In ieder geval dat Astrid al in 1995 doet voorkomen of ze al afscheid heeft genomen van Wim. En in 2003 hadden de dames zich al voorgenomen, dat op het moment dat Wim erachter zou komen dat al het geld en alle bezittingen er nog waren toen Cor vermoord werd, hij opgeofferd zou worden.

Op 3 juli 2007 belde Astrid's secretaresse dat de rechter-commissaris bij haar op kantoor was voor een huiszoeking. Het had te maken met het witwassen van het Heineken-losgeld. Zij zegt: “Dus het heeft weer met mijn broer te maken?”

“Nee, uw broer is geen verdachte,” antwoordde de rechter-commissaris.”

Nu begreep ik er helemaal niets meer van.

“Heeft u mij wat te vertellen?” vroeg PM.

Astrid kruipt in de slachtofferrol met het verhaal dat ze tegengewerkt wordt door justitie.

Wat ze vergeet te vertellen is, dat zij 'verdachte' was in het Goudsnip-onderzoek over de nalatenschap van Cor van Hout. Ook vertelt ze nog steeds niet dat zij juridisch alles geregeld had, voor de overdracht van de panden op de Achtergracht en nog wel aan stromannen en vrouwen van Johan 'de Hakkelaar' Verhoek, die ook nog haar minnaar werd of dat reeds was.

Petten (2013)

Komt ze met een heel vaag verhaal over hoe en waar ze het zendertje verstopte, om toch maar weer haar broer in het diskrediet te brengen. Want wat is die man slecht:

“Ik moet opschieten, want ik kon hem niet laten wachten, dan werd hij woest en begon ik het gesprek met een achterstand.”

Tegen de CIE zegt ze:

“Ik kan jullie de waarheid vertellen, maar als je een uur met hem zit, ben je ervan overtuigd dat de werkelijkheid die hij jou voorspiegelt de waarheid is. Dan denk je: die zusters zijn gek, die arme man heeft niks gedaan.”

Nee, Wim is tegen iedereen aardig en vriendelijk behalve tegen hen. Natuurlijk is hij, net als ieder ander mens iemand met luimen. Niet iedereen is altijd even vriendelijk. Maar vergist iedereen zich?

Bij het gesprek met de CIE-vrouwen wordt het duidelijk dat ze doodsbang is om de controle te verliezen, precies zoals ze dat doet bij de verklaringen in de Goudsnip-zaak en weer weet Astrid precies wat anderen denken. Maar dan wel zo dat het in haar straatje te pas komt.

Dit is wat ze denkt:

Uiteindelijk keek ze me een beetje meewarig aan, alsof ze dacht: wat triest als je zo wantrouwig door het leven moet gaan. Ze doet net of het een verdienste is.

Maar wie is nu eigenlijk de crimineel van de familie Holleeder? Astrid geeft het zelf aan:

We zijn hetzelfde Assie zei Wim minstens één keer per week tegen me en het deed me twijfelen of ik hem dit wel aan mocht doen. Want het was waar, we waren in vele opzichten hetzelfde. Wim en ik leken sprekend op elkaar qua karakter en doen en laten.

Ook nu komt ze weer met de stelling dat hij iedereen verraadt en mensen heeft vermoord. Maar ook nu weer, met geen enkel bewijs. Ook niet over zijn gedrag. Kijk hoe hij tegen haar praat.

Afspraken met Betty (2013)

Volgens Astrid hilde ze veel en was ze prikkelbaar en agressief.

Dat strookt precies met wat ze tijdens de vragen in het Goudsnip-onderzoek deed. Boos en agressief reageren, zodra er maar één vraag gesteld werd die haar niet aanstond.

Daarna vertelt Astrid dat hij Cor gedaan heeft: *Met precies dezelfde woorden die 'Francis' uitsprak tegen haar vriendinnen. Van wie zou 'Francis' dat gehoord hebben?*

“Hij heeft Cor laten vermoorden, zijn eigen zwager.” zei ik. Ik vertelde voor welke liquidaties Wim nog meer verantwoordelijk was.

Ze vertelt niet hoe zij dat weet, wie de andere geliquideerden zijn, ook niet hoe zij dat weet en wat voor bewijs ze daarvoor heeft.

Nu de afspraken zijn gemaakt vertellen ze tegen Gerard dat ze tegen Wim gaan getuigen. Gerard was daar faliekant tegen, waardoor Sonja zich ook wil terugtrekken.

Astrid weet Sonja op haar gebruikelijke manier toch over te halen mee te gaan naar de CIE door haar te zeggen dat ze maar beter mee kan gaan, omdat Wim al met haar begonnen zou zijn.

Goed is het dan om te weten dat Wim er net achter was gekomen dat hij, in zijn optiek, al bijna tien jaar belazerd was. Terecht of niet terecht, hij dacht een soort van claim te hebben op het gedeelte van Cor. Het is in ieder geval niet vreemd dat hij denkt daar enig recht op te hebben gezien de geschiedenis. Was het niet mogelijk om hem dat op de een of andere manier te vertellen?

De afpersing van Sonja (2013)

Volgens Astrid, had Wim nagenoeg berooid de gevangenis verlaten. Volgens haar had hij ooit veertig miljoen. Ook had hij, nog steeds volgens haar, door de ontneming van zeventien miljoen en het feit dat ex-vrienden hem bestolen hadden bijna niks meer.

Die zeventien miljoen is niet ontnomen, want Wim had niets. En wat de diefstal door ex-vrienden van Wim betreft het volgende: als hij echt zo'n grote crimineel zou zijn waar iedereen bang van is, zou hij dan niet in staat zijn om op korte termijn zijn geld terug te krijgen?

Astrid zegt dat Wim steeds verder gaat. Vanaf eind 2012 komt Wim regelmatig bij Sonja langs met de vraag: Waar is het geld?

Ja, Wim zal vast wel naar dat geld gevraagd hebben. We hebben het nu over de periode nadat in de kranten had gestaan dat Sonja vervolging had afgekocht voor 1,1 miljoen euro. Toen wist Wim dat er geld was. Maar of je dat als afpersing moet zien of als een poging wat van het geld te krijgen, waarvan hij dacht dat het hem toekwam?

Wim daarover: *“Ze zegt dat ze niets heeft, maar ik geloof het niet. Ze is echt een gluiperd, ze wil alles voor zichzelf houden, maar ik kom er wel achter.”*

Het klopt ook wat hij zegt. Sonja wilde alles voor zichzelf houden. Ook aan Ad van Hout, die toch echt in het testament stond en aan zijn halfbroer Martin 'Remmetje' Erkamps, heeft ze niks gegeven.

Wat ik me nog steeds afvraag, waar wordt Sonja hier afgeperst?

Volgens Astrid, ging Wim uit van de herhaling, kwam hij elke dag langs om dezelfde boodschap te brengen: “Zij heeft mijn geld en dat geld is van mij gestolen.”

Dat is precies wat Astrid zelf doet, iedere episode hetzelfde herhalen. Dat Wim zijn vriend Cor heeft vermoord en ook anderen en ook dat hij de hele familie bedreigt en terroriseert.

Maar ook hiervoor geldt: er is geen sprake van welke bedreiging dan ook, terwijl hij volgens Astrid toch elke dag langskwam.

Ritchie (2013/2003)

In 1992 kregen Sonja en Cor een zoon. Hij was zeven toen Wim hem een pistool op zijn hoofd zette om Sonja en mij te dwingen te vertellen waar Cor verbleef, zodat hij hem kon liquideren.

Dat is nog wel het grootste onzinverhaal van wat ik hier tot nu toe heb gelezen.

In 2000 was Cor nog heel 'alive and kicking' en op diverse 'criminele' fronten actief. Maar ook, waarom hebben noch Sonja, Astrid, maar vooral Ritchie dit niet verteld aan Cor.

Denkt iemand nu echt dat Cor, met een hele organisatie achter zich, dit zou accepteren? Of dat Wim dit zou durven doen bij een kind van Cor? Maar ook, waarom zou Wim moeten weten waar Cor verbleef? Ze maakten nog regelmatig een afspraak om bij te praten.

Overigens wist iedereen in het 'wereldje' dat Cor met Lisette 'Nappe' Knoop ging, net zoals men wist dat hij die villa in Nigtevecht gekocht had.

Hier doet Astrid het voorkomen dat Wim, zijn neefje Ritchie zou haten omdat deze zich helemaal afzijdig hield van Wim. *Als dat al zo was, hoe zou dat dan komen? Misschien omdat Astrid hetzelfde tegen Ritchie gezegd heeft als tegen Miljuschka? Dat ome Wim zijn vader heeft vermoord?*

Steeds maar weer de insinuaties over waar het Wim, in de optiek van Astrid, om ging: geld! Dit alles door zogenaamde verhalen maar door geen enkel bewijs gestaafd. Ook nu weer, waarom heeft Astrid deze verhalen van zoveel getuigen dan niet opgenomen? Of waren ze allemaal bang van Wim?

Sonja zou gezegd hebben:

“Ik wil niet dat hij in de auto van Ritch rijdt, As. Hij is bezig met de handel in drugs en gekkigheid. Ik wil niet dat Ritch' auto daarvoor wordt gebruikt. Hij heeft afspraken met drugsklanten en straks ziet justitie Ritch' auto en denkt dat hij daarmee te maken heeft.”

Hoe kun je iets verdraaien? Het was niet Wim die in de drugs zat, maar Cor. Juist omdat Cor in de drugshandel ging trok Wim zich van hem terug en ging met Willem Endstra in zee. Dit omdat hij dacht daarmee een normaal legaal leven op te kunnen bouwen.

Hier zegt Astrid dat Sonja alles met hem had meegemaakt en gedeeld, zoals de nasleep van de Heineken-ontvoering. Sonja ging elke week, soms twee keer per week naar Parijs op bezoek.

Het wordt steeds duidelijker dat Astrid nu alle 'slechte' kwaliteiten en daden van Cor op haar broer Wim gaat projecteren. Sonja ging wel naar Parijs om Cor op te zoeken. Niet Wim. Haar moeder ging soms mee voor gezelschap. Dan kon die gelijk bij Wim op bezoek.

Het ging niet om het autootje van Ritch, waar Wim het over had, maar over de afwikkeling van de erfenis. Astrid probeert hier weer op een geraffineerde wijze het beeld van een doortrapte crimineel neer te zetten die zijn familie bedreigt en afperst.

Helaas werd ook dit niet opgenomen en dat terwijl hij volgens haar elke dag voor de deur stond!

Pikkie pikkie (1993)

Astrid beschrijft hier hoe Sonja, haar man Cor, steeds aan het bestellen was als hij dronken werd thuisgebracht. Ze pakte iedere keer tussen de vijfhonderd en tweeduizend gulden uit zijn broekzak.

Toen Cor haar betrapte terwijl ze op weg was naar zijn broek, 'lachte' hij en zei 'lachend':

“Je was op weg naar mijn broekzak, vuile zakkenroller.”

Lachte hij? Volgens vrienden van Cor kreeg Sonja, net als vele anderen, regelmatig klappen van Cor. En dan zou hij aan het lachen zijn op het moment dat hij erachter was gekomen, dat zij hem veelvuldig had bestolen? Het was niet voor niets dat hij steeds grote geldbedragen miste na dronkenschap.

Een kniesoor die daar op let. Volgens Astrid, bedoelde Sonja het alleen maar goed. Sonja bestal haar Cor alleen maar, en dat jarenlang, als spel. Want dat gaf evenwicht aan de situatie? Het ging wel om een aanzienlijk bedrag in de loop der jaren. Maar hoe hoog was dat aanzienlijke bedrag dan?

Ook nu weer vertelt Astrid niets over de twee koffers met geld en sieraden en ook niets over de 32 en zelfs later 40 kilo goud, die Ad van Hout van zijn broer Cor bij Sonja moest brengen.

-wordt vervolgd-